

ט"ו בשבט, התשע"ט
21 בינואר 2019
מספר פנייה: 433/18

לכבוד

עו"ד תומר גונן

באמצעות האימייל taavura@gmail.com

א.נ.,
שלום רב,

הנדון: תלונתך מיום 4.11.2018

עיקרי תלונתך -

1. בתלונתך הלנת על התנהלותה של התביעה המשטרתית במסגרת תיק פל"א 4745-08-13 מדינת ישראל נ' בדראן ואח', אשר נוהל בבית-משפט השלום (לתעבורה) בעכו (להלן: "פרשת בדראן" או "הפרשה").
2. פרשת בדראן עסקה בסוגיית דוחות תנועה שהופקו באמצעות מצלמות המהירות של מערכת אכיפה אלקטרונית אוטומטית, המופעלת על-ידי משטרת ישראל (להלן: "מערכת א'3"). מדובר בפרשה שהייתה בבחינת "תיק עקרוני" בו אוחד הדיון בתשעה תיקים שעניינם עבירות תעבורה שתועדו, לכאורה, במערכת א'3.
3. עו"ד רפ"ק דוד כתר, ראש תחום מכשור תביעות תעבורה (להלן: "עו"ד כתר"), ניהל את התביעה מטעם המאשימה. לצדו, סייעה עו"ד פקד רפאלה ממן שושן, תובעת תעבורה עכו (להלן: "עו"ד שושן"). בהמשך צורפו להליך תובעים נוספים, ביניהם,

- עו"ד רפ"ק הודא חמיסה רושרוש, ראש יחידת תביעות תעבורה צפון (להלן: "עו"ד רושרוש"), ועו"ד רפ"ק שרונה מלס שחם, ראש יחידת תביעות תעבורה חוף.
4. תלונתך התמקדה בראש מחלקת תביעות תעבורה במשטרת ישראל, עו"ד נצ"מ שרית פיליפסון (להלן: "עו"ד פיליפסון"), אשר עמדה במוקד קבלת ההחלטות בתיק.
5. לטענתך, התנהלותה של התביעה המשטרתית בפרשה הייתה שעורריתית, ועלתה כדי ביצוע עבירות תמורות של טוהר המידות, אם לא למעלה מכך, תוך שהתביעה, בכוונת מכוון, הסתירה מידע חשוב מבית-המשפט ומצוות ההגנה.
6. לדברך, במסגרת שמיעת הראיות בתיק, העיד מטעם המאשימה נציג מכון התקנים הישראלי, המהנדס אילן כרמית, ששימש אז בתפקיד בכיר במכון, ומי שגם ריכז את מתן תו התקן הישראלי למערכת אי3 (להלן: "מר כרמית" או "העד").
7. במסגרת עדותו, מסר מר כרמית, בין היתר, כי הוא עצמו השתתף בניסויים שנערכו בהולנד לצורך בדיקתה של מערכת אי3. לטענתו, הוא עצמו נכח בחלק קטן מהניסויים (כ-10 במספר) ואילו נציג אחר ממכון התקנים השתתף בכל יתר 490 הניסויים.
8. עניין זה, לפיו מר כרמית נכח בחלק מהניסויים, הוזכר והודגש אף בחוות דעתו של מר כרמית, אשר הוגשה לבית-המשפט מטעם התביעה (להלן: "חוות הדעת"), בתיק זה ובתיק קודם שנוהל בבית-משפט השלום (לתעבורה) בבאר שבע (הליך תתי"ע (תעבורה ב"ש) 6359-11-12 מדינת ישראל נ' סורוקה אלכסיי ואח' (להלן: "פרשת סורוקה").
9. לאחר עדותו של מר כרמית בבית-המשפט, ביקשה המאשימה לתקן את כתב האישום כך שיתווספו לרשימת עדי התביעה שני עדים הולנדים, החתומים על דוח המעבדה, בה התבצעו כביכול הניסויים.
10. ביום 25.10.16 יצאה משלחת מטעם משטרת ישראל למעבדה בהולנד, על-מנת לאתר את התיעוד המפורט של הניסויים. המשלחת כללה את עו"ד כתר ועו"ד שושן התובעים בתיק, וכן את עו"ד סני"צ נעם ביגנסקי, מפקד יחידת מערכת אי3 באגף התנועה (להלן: "עו"ד ביגנסקי", וכולם יחד להלן: "המשלחת המשטרתית").
11. כעולה מתלונתך, למיטב ידיעתך, כבר עם הגעת המשלחת למעבדה בהולנד התברר לאנשי המשלחת המשטרתית, כי כלל לא נערכו ניסויים בהולנד, וכי ממילא, מר

כרמית, או כל נציג אחר ממכון התקנים, לא נכחו בניסויים אלה. הפועל היוצא מכך הוא, כי מר כרמית העיד עדות שקר בפני בית-המשפט, ואשר כן, חוות הדעת ששימשה עוגן לראיות התביעה – התרוקנה מתוקפה.

12. בנפרד מהמצוין לעיל, עוד באותו היום, 25.10.2016, שלח מר כרמית הודעת דואר אלקטרוני לנציגי התביעה, בה הודה כי בעדותו לא מסר פרטים נכונים (להלן: "הודעת האימייל הראשונה"). ההודעה האמורה לא הועברה לצוות ההגנה, אלא רק כשנה וחצי מאוחר יותר, דהיינו ביום 21.3.2018, בהודעה שהוגשה לבית-המשפט מטעם המאשימה.

13. על-פי תלונתך, מיום ביקורה של המשלחת בהולנד – והבנתה כי לא נערכו ניסויים בהולנד וכי העד מטעמה שיקר בעדותו בבית-המשפט – החל תהליך, שהוביל בעיקרו על-ידי עו"ד פיליפסון, במטרה להסוות ולהסתיר מצוות ההגנה ומבית-המשפט את הנתונים הנכונים ביחס למהימנותה של מערכת אי3.

14. ביום 1.12.16 שלח מר כרמית הודעת דואר אלקטרוני נוספת, אשר יועדה לאחראי מטעם הזכיון של מערכת אי3, מר אמיר דקל, ובו שינה את עמדתו פעם נוספת. בהודעה זו מסר מר כרמית, כי לא טען בבית-המשפט שהיה נוכח בניסויים שבוצעו בהולנד, וכי ההולנדים הם אשר ביצעו את ניסויי המערכת, ללא נוכחות נציג ממכון התקנים (להלן: "הודעת האימייל השנייה"). גם הודעתו זו של מר כרמית הוסתרה מצוות ההגנה, עד לאחרונה.

15. נוכח הממצאים שהתבררו למשלחת, התקיים ביום 25.1.2017 דיון במשרד לביטחון פנים, בראשות סמנכ"ל התפעול של המשרד, מר יואל לוי, ובהשתתפותם של עו"ד כתר ועו"ד פיליפסון (להלן: "הדיון בבט"פ").

16. לטענתך, סיכום הדיון מעלה שאלות קשות ביותר בנוגע להתנהלות נציגי התביעה המשטרתית ויתר המשתתפים בדיון. במסגרת דיון זה "נרקמה", לגישתך, תכניתם של המשתתפים בדיון להסתיר מבית-המשפט ומצוות ההגנה את האמת.

17. למרות שבמסמך סיכום הדיון נקבע בצורה שאינה משתמעת לשני פנים, כי מר כרמית שיקר בבית-המשפט, הציעה עו"ד פיליפסון בדיון להחריש את העניין כדי לא לסבך את המשפט המתנהל דבר שמהווה, לטענתך, שיבוש מהלכי משפט. וכך, בהתאם להצעתה של עו"ד פיליפסון, דבר מכל שהתרחש לא הועבר לידיעת בית-המשפט או לצוות ההגנה.

18. אמנם ההגנה חשדה, ממקורותיה שלה, כי מר כרמית העיד עדות שקר, אך אין בכך כדי להפחית מחומרת אי-הדיווח על-ידי המאשימה, הן לבית-המשפט והן לצוות ההגנה, וזאת חרף ידיעתה המפורשת בעניין.

19. לטענתך, עו"ד כתר מסר בדיון בבית-המשפט ביום 30.1.2017 מספר מסמכים להגנה, המלמדים על בדיקות שונות שנערכו, לכאורה, למערכת א'3, ובאותה נשימה ממש, הצהיר דברים חלקיים ומסולפים ביודעו שאין הוא מוסר מידע מלא לבית-המשפט ולהגנה. כך, עו"ד כתר נמנע מלגלות כי המעבדה ההולנדית הסתמכה על ניסויים ישנים שלא ניתן לסמוך עליהם ושאינן בגינם כל תיעוד. כך גם, לא טרח עו"ד כתר לציין כי מר כרמית לא נכח בניסויים. הכול בכל, תוך מצג שווא כאילו המצלמות אמינות ומדויקות.

20. כאמור במכתבנו אליך מיום 15.11.2018, תלונתך התקבלה אצלנו ביום 15.11.2018 והועברה לבירור אצל הגורמים הרלוונטיים.

21. במסגרת בירור תלונתך, התקבלו אצלנו התייחסויות בכתב לנטען בתלונה מהגורמים הרלוונטיים, ובנוסף, קיימנו פגישות עם מספר גורמים, כפי שיובא בתמציתיות להלן.

התייחסויות הגורמים הרלוונטיים –

22. מהתייחסויותיה של עו"ד פיליפסון, בכתב ובעל-פה, עלו, בין היתר, הדברים הבאים:

22.1. לטענת עו"ד פיליפסון, בתלונתך אתה עושה שימוש בחלקי פרוטוקול ובחלקי עובדות, זאת, למרות שנכחת בהליך כולו.

22.2. שימוש בטיוטת מסמכים ובחלקי מידע שאינם מבוססים אינו משקף תמונה מלאה ונכונה. כך, למשל, פרשנותך כי כלל לא נערכו בדיקות בהתבסס על ציטוט מדיון פנימי, בו נאמר כי הבדיקות שנערכו לא מספקות, אינה נכונה.

22.3. עו"ד פיליפסון טענה, כי לא היא ניהלה את התיק; כי היא לא עודכנה באופן שוטף בנעשה בו; וכי ישנם גורמים מקצועיים שזה היה תפקידם. בהמשך, מסרה, כי היא ניהלה את התיק בתיאום עם ראש את"ן, ניצב דורון ידיד (להלן: "ניצב ידיד"), וניצב ידיד הוא הגורם שהנחה אותה ואת צוות התביעה בעניין.

22.4. עוד ציינה עו"ד פיליפסון, כי כל ההליכים לוו על-ידי המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים), עו"ד שלמה למברגר (להלן: "עו"ד למברגר"). פרקליטות המדינה היא שהנחתה את צוות התביעה בניהול התיק, עקב בצד אגודל, וציינה חוזר ושנה, כי המצלמות אמינות ומדויקות, כפי שציין ב"כ המאשימה.

22.5. לטענת עו"ד פיליפסון, המאשימה סבורה, וכך נאמר במהלך הדיון כולו, כי ניתן להוכיח אמינות המצלמות בדרכים שאינן תו התקן, וכך תעשה בתיקים הבאים.

22.6. לגישתה, אמירתו של בית-המשפט בהכרעת הדין, ביחס להתנהלות המאשימה בהליך זה בסתירה לחובתה הבסיסית כ"קצין בית המשפט", נכון שתתברר בבית-המשפט. שכן, המאשימה העבירה להגנה את המידע לפיו לא נערכה בדיקה נוספת למערכת א'3, למעט בדיקות ישנות, וההגנה עשתה בכך שימוש נרחב הן בדיונים והן באמצעי התקשורת.

22.7. לטענת עו"ד פיליפסון, כבר בדיון מיום 31.1.2017, צוות התביעה הבהיר להגנה ולבית-המשפט את עניין העברת האימייל הראשון של מר כרמית, בו ציין האחרון כי לא נכת בבדיקות בהולנד, והדבר בא לידי ביטוי בבקשתך מיום 5.2.2017 לבית-המשפט לזיכוי הנאשמים בטענה של "הגנה מן הצדק" בשל "הפצצה שהטילה המאשימה" ביום 31.1.2017 והצהרת עו"ד כתר כי המערכת לא נבדקה, וכדברך, "דהיינו עדותו של אילן כרמית בקשר לנוכחותו ולנוכחות מר יואל בר גיל בבדיקות השדה היא פשוט שקרית".

23. מהתייחסותו של רפ"ק דביר תמים, עוזר ראש את"ן (להלן: "רפ"ק תמים"), עלו, בין היתר, הדברים הבאים:

23.1. רפ"ק תמים טען כי הערתו של בית-המשפט, לפיה המאשימה לא טרחה להודיע לבית-המשפט על חזרתו של מר כרמית מעדותו, אלא לאחר כשנה וחצי, אינה תואמת את פרוטוקולי הדיונים בבית-המשפט, את התנהלות הצדדים ואת הפרסומים המגמתיים בתקשורת.

- 23.2. בדיון שהתקיים בבית-המשפט ביום 31.1.2017, לאחר חזרת המשלחת המשטרתית מהולנד, נמסרו להגנה החומרים שהועברו לידי המשלחת. כך, בפרוטוקול הדיון נרשם מפי עו"ד כתר כי:
- "לעניין החומר שקיבל חברי, מדובר בחומר שנמסר להגנה. חברי מעיין כהרף עין, המסמכים האלה אלו מסמכים שנעשו בשנת 2007 ויש בדיקות שנעשו בשנת 2003 על ידי מעבדה בגרמניה עליה מסתמכת המעבדה בהולנד."
- 23.3. באותו הדיון ציין עו"ד כתר כי המצלמות אמינות ומדויקות, וכי המאשימה תוכיח דיוק המדידה באמצעות בדיקות שיערכו במשטרת ישראל.
- 23.4. מכאן, כך על-פי רפ"ק תמים, כבר בדיון זה, צוות ההגנה ובית-המשפט נוכחו לדעת כי מר כרמית לא נכח בבדיקות.
- 23.5. רפ"ק תמים ציין, כי בדיון מיום 20.3.17, טענת בפני בית-המשפט כי מר כרמית העיד עדות שקר. כך גם בדיון מיום 28.11.17, חזר צוות ההגנה על הטענה, לפיה לא נערכו ניסויים בהולנד והעד לא נכח בניסויים כלשהם.
- 23.6. רפ"ק תמים התייחס גם לפרסומים המגמתיים, כלשונו, בתקשורת, לפיהם מר כרמית, לא נכח בבדיקות בהולנד, וזאת, בניגוד לעדותו בבית-המשפט.
- 23.7. לאור הדברים האמורים, תמה רפ"ק תמים כיצד ההגנה, שידעה כי מר כרמית לא נכח בניסויים כבר בדיון הראשון שנערך בבית-המשפט לאחר חזרת המשלחת המשטרתית ארצה, מציגה עצמה כאילו לא ידעה אודות כך.
- 23.8. בכך, לטענת רפ"ק תמים, הנך מנסה להסיט את הדיון מעיקרו – דיוק המדידה – לעובדת נוכחותו או אי-נוכחותו של מר כרמית ו/או נציג אחר ממכון התקנים, בבדיקות המעבדה בהולנד.

- 23.9. עוד הוסיף רפ"ק תמים, כי הניסיון לקשור בין אי-העברת הודעת האימניל הראשונה של מר כרמית לבין הידיעה הפוזיטיבית כי העד לא נכח בהולנד בבדיקות, חוטאת לאמת.
- 23.10. בנוסף, ידיעת צוות ההגנה כי העד לא נכח בניסויים עולה אף מתובענה ייצוגית שהגשת לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב כנגד משטרת ישראל, מכון התקנים ואחרים.
- 23.11. לטענת רפ"ק תמים, בתלונתך הנך עושה שימוש לא אחראי במסמכים ובדיונים פנימיים, ובוחר לצטט מהם כאילו נכחת בהם או היית צד לרישומם.
24. מהפגישות שקיימנו עם מספר גורמים שהיו מעורבים בפרשה עלו, בין היתר, הדברים הבאים:
- 24.1. התובעים הדגישו, כל אחד במועדו, את מעורבותה הגדולה והישירה של עו"ד פיליפסון בתיק לאורך כל ניהולו; החל מעדכונים שוטפים בדבר הדיונים שנוהלו בבית-המשפט, דרך עדכונה השוטף בממצאים שעלו בשהות המשלחת המשטרתית להולנד והעברת טיוטות טיעונים בטרם הדיונים בבית-המשפט ובטרם הגשת מסמכים לבית-המשפט, וכלה בקבלת ההחלטות בתיק ובהנחיית התובעים כיצד לפעול לכל אורכו של התיק.
- 24.2. חלק מהגורמים המעורים בפרשה ציינו, כי לאורך ההליך המשפטי, הם מודרו מחלקים ממנו ואף נדרשו לחתום על כתב סודיות בטרם נחשפו למסמך זה או אחר מחשש שיעבירו אותו לצוות ההגנה.
- 24.3. כך, חלק מהגורמים ציינו, כי כלל לא ידעו אודות הדיון בבט"פ, אלא חודשים ארוכים לאחר שהתקיים, עם מסירת פרוטוקול הדיון בבט"פ לבית-המשפט.
- 24.4. גורמים אחדים ציינו, כי עם הגילוי בדבר חזרתו של מר כרמית מעדותו והעובדה שלא התקיימו ניסויים בהולנד, הם סברו כי יש מקום לחזור מכתב האישום, אלא שעו"ד פיליפסון לא נתנה מקום לדעה זו, והדבר אף התפרש אצלה כחוסר לויאליות למערכת.

24.5. עוד ציינו הגורמים, פה-אחד, כי הם היו תמימי דעים לגבי העובדה כי יש למסור את כל המידע החדש לצוות ההגנה ולבית-המשפט. דעתם זו התחזקה נוכח פגישה שקיימו עו"ד כתר ועו"ד שושו עם עו"ד ענאן גיאנס, רפרנט תעבורה בפרקליטות מחוז חיפה (פלילי) (להלן: "עו"ד גיאנס"), בה הנחה האחרון להעביר את כל המידע לידי ההגנה ולבית-המשפט.

דיון והכרעה –

25. לאחר שערכתי בירור בכלל טענותיך, קיבלתי את התייחסויות הגורמים הרלוונטיים, בכתב ובעל-פה, ועיינתי במסמכים שהובאו בפניי, הגיעה עת ההכרעה.

26. להלן אדון בטענותיך, ראשונה – ראשונה, ואחרונה – אחרונה.

אי-מסירת חומר חקירה מהותי לצוות ההגנה –

27. עובדה מוסכמת היא כי בפרשת סורוקה, הנאשמים הורשעו בעיקר על-בסיס חוות הדעת של מר כרמית. ראה לעניין זה קביעתו של כבוד השופט הבכיר, יעקב בכר בהכרעת הדין המזכה שניתנה ביום 6.9.2018 (להלן: "השופט בכר" ו"הכרעת הדין", בהתאמה):

"לטעמי, לא ניתן במקרה זה להגיע למסקנות אליהן הגיע ביהמ"ש הנכבד בפרשת סורוקה וזאת מהטעם המרכזי שהכרעת הדין בעניין סורוקה נשענה והסתמכה על עדותו של המומחה שהעיד בפניי... אלא מאי, כפי שהתברר בפניי, אותו מומחה או אדם אחר מטעם המכון, כלל לא נכחו בניסויים בהולנד. בהתאם, המסקנות עליהן התבסס ביהמ"ש בפרשת סורוקה, אינן יכולות להוות בסיס כלשהו להוכחת אמינות המערכת ותו התקן שניתן לה... את שהתגלה כאן לא ידע ביהמ"ש הנכבד בעניין סורוקה, ואם היה יודע, היה מן הסתם פוסק אחרת ביחס לאמינות המערכת ובכלל." [ההדגשות אינן במקור – ד.ר.]

28. אין חולק, כי ביום 10.4.2016 העיד מר כרמית בפני בית-המשפט, בין היתר, על כך שנכח ב-10 הניסויים הראשונים בהולנד, ובכל יתר הניסויים, כ-490 במספר, נכח העוזר שלו, מר יואל בר גיל, נציג מכון התקנים.

29. כך, מר כרמית נשאל בעדותו: "אתה היית בניסוי?", מר כרמית השיב: "אני הייתי כן", ובהמשך הוסיף: "מי שנכח שמה זה יואל בר גיל בעיקר". מר כרמית נשאל: "אתה לא היית שם?". תשובתו: "הייתי רק בהתחלה ואחר כך יואל בר גיל היה בכל הניסויים". בהמשך, מר כרמית נשאל: "תראה אתה אומר שהיית נוכח בניסויים ההולנדים נכון?", מר כרמית השיב: "חלקם", ובהמשך פירט: "הייתי ב-10 ראשונים ראיתי את הציוד והדברים ואז אני חזרתי ונשאר העוזר שלי... יואל בר גיל". לשאלה בכמה ניסויים נכח מר בר גיל, השיב מר כרמית: "בכולם".

30. אין חולק, כי ביום 25.10.2016, בזמן שהותה של המשלחת המשטרתית בהולנד, נתקבלה הודעת אימייל ממר כרמית, בין היתר, אצל עו"ד פיליפסון, עו"ד כתר ועו"ד שושו, בה חזר בו מר כרמית מעדותו, כדלהלן:

**"בבדיקה נוספת לא נכח נציג המכון בעת ביצוע בדיקות
השדה של דיוק המהירות."**

31. בעקבות האמור, קיימו עו"ד כתר ועו"ד שושו ביום 9.11.2016 התייעצות עם עו"ד גיאנס לעניין המידע החדש שהובא בפניהם, הן בהודעת האימייל האמורה והן במהלך המשלחת המשטרתית, בה נוכחה המשלחת לגלות כי כלל לא נערכו ניסויים בהולנד, והאחרון הנחה אותם כי יש להעביר את המידע במלואו לצוות ההגנה ולבית-המשפט.

32. מיד בתום פגישת ההיוועצות האמורה, עדכן עו"ד כתר את עו"ד פיליפסון בתוכנה, באמצעות שיחה טלפונית שקיים עמה, בנוכחות עו"ד שושו.

33. אף התובעים בתיק היו תמימי דעים כי יש למסור את המידע החדש במלואו לידי ההגנה, כמו גם לבית-המשפט. כך עלה מדבריהם של התובעים בתיק בפגישות שהתקיימו עמי, ועל כך מעידים גם האימיילים (לדוגמה, מימים 10.11.2016, 21.11.2016, 22.11.2016) ששלח עו"ד כתר לעו"ד פיליפסון ולמזכירתה, בדרישה לקיים ישיבה דחופה בנושא על-מנת "שנפעל נכון", לשון הדברים.

34. ויותר מכל, הדברים מקבלים ביטוי באופן חד-משמעי, באימייל ששלח עו"ד כתר לעו"ד פיליפסון ביום 6.12.2016, בו נכתב, בין היתר, כך:

"... אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף" (תפקידנו להצמיח את ה"אמת" וה"צדק" ישקיף עלינו משמיים). אני פונה אליך כי הדבר מטריד אותי מאוד... לאור המידע שהתברר לתביעה במסגרת הכנת העדים בהולנד עולות סוגיות שדורשות חשיבה לגבי המשך התיק כולל העברת חומר חדש שעלה במסגרת הכנת העדים... והחובה הקיימת עלינו כעורכי דין..." [ההדגשות אינן במקור – ד.ר.]

35. לאימייל האמור צורף מסמך, נושא תאריך 5.12.2016, שכותרתו "סטטוס תיק עקרוני פל"א 4745-08-13 מד"י נ' בדראן ואח", אשר הוכן על-ידי עו"ד כתר ועו"ד שושן, והועבר, כאמור, לעו"ד פיליפסון באמצעות האימייל ביום 6.12.2016, בו נכתב, בין היתר, כך:

"...הוצגו על ידי התובעים לפיקוד הקשיים שנוצרו בתיק לאור עדות אילן כרמית... קיימת בעיה מהותית עם עדות עד התביעה, אילן כרמית, שכן העיד כי נכח ב-10 מתוך 500 מדידות שטח שנערכו במעבדה בהולנד, בעוד התברר לנו על ידי ההולנדים כי כלל לא נערך ניסוי מדידות על ידם והם בעצמם נשענו על ניסוי מדידות שנערך על ידי מעבדת BQ בגרמניה בשנת 2003. מה שמוביל לכשל ראיתי ואף יותר מזה, התובעים סבורים כי במידה ויגניעו העדים ההולנדים לעדות בארץ כשל זה יחריף ויציג כי עד התביעה אילן כרמית העיד עדות שקר בבית המשפט ושליך על כלל תפקודו של מכון התקנים... יוצא איפה, כי גם אם נביא את ההולנדים לעדות אשר באמצעותם יתברר כי כלל לא נעשו מדידות על ידם אלא על ידי מעבדה אחרת (ואין את הדו"ח המקורי של BQ לעת עתה) ובנוסף יתברר כי אילן כרמית כלל לא נכח כפי שטען בניסוי, ובכך בעצם הספק יותר ואף במידה מסוימת עלול להחמיר... התובעים בתיק סבורים, שמאחר וקיים בידיעת התביעה מידע חדש שהתברר במסגרת הכנת

העדים בהולנד ושלא היה צפוי מראש, וממנו עולה בין היתר שהעד אילן כרמית העיד עדות שקר, וכן עניין מועד ביצוע הבדיקות (2003, 2007) כפי שפורט לעיל, עלול לתרום להגנת הנאשם, ולכן קיימת חובה אתית להעברת המיידע לידי ההגנה. בעקבות זאת, הציעו התובעים לקיים ישיבת עבודה מול הפרקליטות על מנת להעלות סוגיות אלו ובמטרה לנסות ולגבש דרך פעולה כיצד לפתור את הבעייתיות שנוצרה ומה הדבר הנכון לעשות במצב דברים זה..." [ההדגשות אינן במקור – ד.ר.]

36. במסמך נוסף שצירף עו"ד כתר לעו"ד פיליפסון לאימייל זה, נכתב, באותיות קידוש לבנה:

"מיידע זה מציג את הבעייתיות של אישור התקן וקיימת חובה אתית להעבירו לידי ההגנה" [ההדגשה במקור – ד.ר.]

37. חרף הנחייתו המפורשת של עו"ד ג'אנס והעובדה כי התובעים בתיק סברו, כי חלה עליהם החובה למסור את המידע החדש במלואו לידי ההגנה, כמו גם לבית-המשפט, כאמור לעיל, הדבר לא נעשה.

38. אין הדעת סובלת מצב דברים זה.

39. לידי התביעה הועבר חומר חקירה מהותי, שיש בו, לכאורה, כדי לקעקע הבסיס הראייתי עליו הסתמכה התביעה בבית-המשפט להוכחת כתב האישום.

40. התובעים, כולם כאחד, מודעים לחשיבות הטמונה בחומר החקירה שהגיע לידיהם ונמנעים מלמלא חובתם על-פי חוק.

41. יתרה מכך, התובעים מביאים הסוגיה לפני פרקליט בכיר בפרקליטות מחוז חיפה (פלילי) וזה באופן שאינו משתמע לשני פנים, מודיעם כי עליהם להעביר את החומר לידי ההגנה.

42. חרף זאת, התביעה, בידיעתה המלאה ובהנחייתה של עו"ד פיליפסון, בוחרת לנהוג אחרת. התביעה, הלכה למעשה, מסתירה לאורך כשנה וחצי את המידע החדש

שהובא לפניו – בתקופה בה נמשכו הדיונים בבית-המשפט – עד להתערבותה של פרקליטות המדינה בעניין.

43. במצב דברים זה, לא ניתן לטעון לשגגה בתום לב. על-פני הדברים, מדובר בהסתרה מכוונת של חומר חקירה מהותי, הנושא עמו מידע שיש בו, לכאורה, כדי למוטט את כתב האישום, כפי שאכן קרה.

44. תיאור העובדות עד כאן, עובדות שאינן במחלוקת, חושף התנהלות קשה ופגומה של התביעה בתיק זה; עניין לנו בהסתרה מדעת של חומר חקירה מהותי מההגנה.

הצהרותיה השקריות של התביעה בבית-המשפט –

באשר לעדותו של מר כרמית –

45. בדיון מיום 31.1.2017, שהתקיים לאחר חזרת המשלחת המשטרתית ארצה וקבלת הודעת האימייל הראשונה ממר כרמית, טען עו"ד כתר, בין היתר, כי:

"בתיק דגן העיד נציג מכון התקנים אילן כרמית. לאור עדותו ומאחר ולא נתן מענה לשאלות שנשאל... " [שורות 17-18 בעמ' 117 לפרוטוקול] [ההדגשות אינן במקור – ד.ר.]

46. בהמשך הדיון, עוד טען עו"ד כתר לעניין זה כי:

"היום התייחסנו על התהליך שקרה שהעיד נציג מכון התקנים ולא ידע להשיב על שאלות של נספח יא' של ההולנדים... " [שורות 7-8 בעמ' 121 לפרוטוקול] [ההדגשות אינן במקור – ד.ר.]

47. הנה כי כן, אין זכר בדבריו של עו"ד כתר לכך שמר כרמית חזר בו מעדותו וכי עדותו הייתה, הלכה למעשה, עדות שקר.

48. כל שעו"ד כתר טען בבית-המשפט, ביחס לעדותו של מר כרמית, הוא שהאחרון לא ידע להשיב על שאלות שנשאל. הא ותו לא. ברי, כי בין אי-מתן מענה על שאלה כזו או אחרת לבין מתן עדות שקר קיים פער תהומי. פער שהוסווה בטיעונו של עו"ד כתר בפני בית-המשפט. וזאת, חרף העובדה שהדברים היו גלויים וידועים, כבר מיום

25.10.2016, לתביעה בכללותה ולעו"ד כתר בפרט, זאת כמי שקיבל את הודעת האימייל הראשונה, כמי שנמנה על המשלחת להולנד, וכמי שהעלה זאת פעם אחר פעם על הכתב בתכתובות עם עו"ד פיליפסון בטרם הדין בבית-המשפט.

49. רק ביום 21.3.2018, **כשנה וחצי לאחר מכן**, ואך בעקבות התערבותה של פרקליטות המדינה, הוגשה הודעה לבית-המשפט המבהירה כי מר כרמית חזר בו מעדותו.

50. לא יכולה להיות מחלוקת בדבר חשיבות ומרכזיות חוות הדעת בראיות התביעה. בעדותו השקרית בבית-המשפט של מר כרמית, שערך את חוות הדעת, היה כדי למוטט התשתית הראייתית של התביעה להרשעת הנאשמים בתיק בו עסקין.

51. למותר לציין, כי חשיבות חוות הדעת לצורך הוכחת כתב האישום הייתה ברורה ונהירה לכל. ושוב, בפרשת סורוקה ההרשעה נשענה בעיקרה על אותה חוות הדעת שערך מר כרמית.

52. אין מחלוקת, כי העובדה שמר כרמית חזר בו מעדותו ומהכתוב בחוות דעתו, הינה בבחינת "ראיית זהב" עבור ההגנה, שיש בכוחה לזכות את הנאשמים, כפי שאכן קרה בפועל, עם חשיפת האמת בבית-המשפט.

53. מקובלת עליי טענתך, כי אין בעובדה שההגנה טענה לאורך הדרך, כי עדותו של מר כרמית שקרית, כדי להפחית, ולו במעט, מחובתה של התביעה למסור מידע זה, באופן ברור ומפורש ובזמן אמת, הן להגנה והן לבית-המשפט.

54. דברים אלה זועקים לנוכח טענת ההגנה, כי מר כרמית שיקר בעדותו (ראה למשל, הדין שהתקיים בבית-המשפט ביום 20.3.2017), ותגובתו של עו"ד כתר בה הוא לא טרח אף לאשר את האמור, אלא פטר באומרו, כי "ההגנה יכולה להגיש תלונה כנגדו".

55. יפים לעניין זה דבריו של השופט בכר בהכרעת הדין:

"אינני יכול שלא להתייחס להתנהלות התמוהה של המאשימה ביחס לעדותו של המומחה... חרף העובדה כי הודעת המייל אותה קיבלה המאשימה מהמומחה ביום 25.10.16 באשר לאי נוכחות המכון בבדיקות שנעשו בהולנד, טרחה המאשימה להודיע על כך לביהמ"ש רק כשנה וחצי לאחר מכן, דהיינו ביום 21.3.18. אינני משכיל

להבין מדוע נהגה כך המאשימה ביחס לראיה כה מהותית בעלת השלכות דרמטיות על ההליך כולו, והיה עליה לעדכן את ביהמ"ש וצוות ההגנה מיד עם קבלת אותה הודעת מייל מהמומחה. התנהגותה זו של המאשימה אינה מתיישבת עם חובתה הבסיסית כ"קצין בית המשפט", ובוודאי שלא עם החובות המוטלות עליה כמי שמייצגת את הרשות התובעת במדינת ישראל." [ההדגשות אינן במקור – ד.ר.]

באשר לאי-הבאת ההולנדים להעיד –

56. אם בכך לא די, המשיכה התביעה במלאכת ההסתרה לא "רק" ביחס להודעת האימייל הראשונה, אלא גם באשר לסיבה האמיתית שבשלה הוחלט שלא להביא את ההולנדים להעיד.

57. לעניין זה טען עו"ד כתר בדיון בבית-המשפט ביום 31.10.2017, כי:

"תמאשימה סבורה כי אין בהבאת ההולנדים כדי לשפוך אור על עדותו של אילן כרמית". [שורה 21 בעמ' 117 לפרוטוקול] [ההדגשות אינן במקור – ד.ר.]

58. הצהרה זו של התביעה בבית-המשפט ניתנה כאשר היה ברור אליבא דכולי עלמא, כי היה גם היה בהבאת ההולנדים לחשוף האמת כולה. בהעדת ההולנדים היה נגלה לבית-המשפט, כי בהולנד לא התקיימו ניסויים כלשהם, ובהכרח, מר כרמית, ומי מטעם מכון התקנים, לא נכח בשום ניסוי שכזה, ועדותו של מר כרמית הינה עדות שקר.

59. טענתו, איפוא, של עו"ד כתר, לפיה אין כביכול בהבאת ההולנדים כדי לשפוך אור על עדותו של מר כרמית, היא בבחינת ההיפך מהנכון. שכן, לו הייתה התביעה מזמנת את ההולנדים להעיד בתיק, כפי שרצתה לפני שהתמונה האמיתית נתגלתה בפניה, הרי שהיה בכך כדי לשפוך אור על העובדה, שהתביעה ניסתה להסתיר, כי עדותו של מר כרמית הייתה עדות שקרית שאין בינה לבין מה שהתרחש בפועל דבר וחצי דבר.

60. מדובר בגילוי לא פחות מדרמטי להליך שכל עניינו אמינותה ומהימנותה של מערכת א"י, אשר שומט את הקרקע מתחת לחוות דעתו ולעדויותו של מומחה מכון התקנים, מר כרמית, עליו נשענה התביעה באישומיה נגד הנאשמים.

61. לא פחות חשוב – היה במידע החדש, על כך שלא נערכו כלל ניסויים בהולנד, כדי להטיל צל כבד על תקפות תו התקן שניתן על-ידי מכון התקנים בשנת 2011.

62. זאת ועוד, לא רק שהתביעה ביקשה, לכאורה, לערפל ולהסתיר הסיבה לאי-הבאת ההולנדים להעיד, אלא שעיון בפרוטוקול הדיון מיום 31.1.2017 מעלה, כי המידע החלקי שעו"ד כתר מסר להגנה, לפיו:

"ויש גם בדיקות שנעשו ב-2003 על ידי מעבדה בגרמניה שעליה מסתמכת המעבדה בהולנד. מעבדת הולנד הסתמכה על 500 הבדיקות שנעשו במעבדת גרמניה"

אף הוא נמסר רק בעקבות שאלתו של הסנגור (שניזון ממקור עלום) ולא מיוזמתה של התביעה, וגם זאת – רק ביום הדיון עצמו, כאשר המשלחת חזרה ארצה כחודשיים לפני הדיון האמור.

63. הנה נא, הסתרת האמת בבית-המשפט על-ידי התביעה בנויה ממספר נדבכים השזורים ומתחברים אחד למשנהו.

באשר להודעת האימייל השנייה –

64. מלאכת ההסתרה של התביעה נמשכה כאשר גם הודעת האימייל השנייה, בה מר כרמית שינה את גרסתו פעם נוספת, וטען כי כלל לא אמר בעדותו שהוא נכח בניסויים שנערכו בהולנד, לא נמסרה להגנה ולבית-המשפט, במועד. כך כתב מר כרמית בהודעת האימייל השנייה:

"לגבי האמירה שבמשפט העדתי כי הייתי נוכח ב-10 מ-500 המדידות, הרי לא אמרתי דבר כזה ולידיעתי אינו מופיע בפרוטוקול ולא נכחתי במדידות אילו."

65. לאמור, הסתרת מידע שיטתית ומכוונת של התביעה מההגנה ומבית-המשפט.

באשר לאמינות תו התקן –

66. בדיון בבית-המשפט ביום 31.1.2017 טען עו"ד כתר, בין היתר, כי:

"מדובר במצלמות אכיפה 3 שהוצבו במדינת ישראל
וזאת לאחר שהתקבלו עבורן כל האישורים הנדרשים...
מדובר במערכת אמינה, מדויקת ומצילת חיים". [שורות
13-15 בעמ' 117 לפרוטוקול]

67. בהמשך, טען עו"ד כתר לעניין זה, כי:

"אילן כרמית שהעיד כאן הוא לא אילן כרמית שכותב
תקן, שבודק כל דבר... הוא נתן חוות דעת שמתכללת
הכל... לא על איש אחד קם תקן..." [שורות 25-28 בעמ'
122 לפרוטוקול]

68. כל זאת, למרות שעו"ד כתר השתתף במשלחת המשטרתית להולנד, וכן בדיון בבט"פ,
וחרף ידיעתו הברורה כי מר כרמית שיקר בעדותו ולא ניתן להסתמך עליה או על
הכתוב בחוות דעתו.

69. במסגרת הדיון בבט"פ ביום 25.1.2016, אף טען עו"ד כתר בעצמו, כי:

"הבדיקות שנעשו מגרמניה מעולם לא הופק דוח בגינם
והן גם לא מספקות וישנות מידי". [ההדגשות אינן במקור
- ד.ר.]

70. גדולה מזו, במסגרת הדיון בבט"פ, ציינה עו"ד פיליפסון, בין היתר, את הדברים
הבאים:

"נמצא שהתקן שהעניק מכון התקנים למצלמות ריק
מתוכן ולא ניתן להצביע על אמינות המצלמות בהסתמך
על תקן זה. יבקשו מבית המשפט לתקף את אמינות
המצלמות בניסוי עצמאי של מ"י". [ההדגשות אינן במקור
- ד.ר.]

ובהמשך:

"מציעה לא לבקש בשלב זה ממכון התקנים לתקף מחדש
את התקן והמצלמות זה עלול לסבך את המשפט
המתנהל". [ההדגשות אינן במקור - ד.ר.]

71. בנוסף לאמירותיה האמורות בדיון בבט"פ, אף בפגישה שנתקיימה בנציבות עם עו"ד פיליפסון, הדגישה היא בפניי כי לאחר חזרת המשלחת המשטרית ארצה, ברור היה לה כשמש, כי תו התקן ריק מתוכן, ובלשונה: "המשוואה היא פשוטה אין תו תקן... היה ברור לכולנו שלא ניתן להסתמך על תו התקן... המדינה היא זו שאמרה שאי אפשר להסתמך על תו התקן... זו עמדת אגף התנועה..."

72. לאמור, דברים המעידים כמאה עדים, שהיה ברור ונהיר לעו"ד פיליפסון, כמו גם לעו"ד כתר, שנוכח עדותו השקרית של מר כרמית בבית-המשפט, נתרוקנה חוות הדעת, עליה ביקשו לבסס הרשעת הנאשמים במשפט, ממשקלה ומתוקפה, וחמור מכך – נתפוגג אף בסיס תו התקן עצמו.

73. לציין, התייחסויות עו"ד כתר ועו"ד פיליפסון לעולה מהתלונה, לפיהן מכון התקנים עומד מאחורי תו התקן והוא שריר וקיים, מוטב ולא היו נטענות, משנטענו, כאשר המכתב של מנכ"ל מכון התקנים, מר שחר פנחס (להלן: "מר פנחס"), עליו ביקשו עו"ד פיליפסון ועו"ד כתר להסתמך בעניין זה, נשלח רק ביום 24.3.2017, כחודשיים ימים לאחר שעו"ד כתר הצהיר בבית-המשפט את המצוין לעיל.

74. רוצה לומר, אף שהתביעה העריכה שהבסיס לתו התקן – קרי, הניסויים שכביכול נערכו בהולנד בנוכחות נציגים ממכון התקנים – שווה כקליפת השום (ראה הדיון בבט"פ), היא הוסיפה בדרכה לטעון בפני בית-המשפט בנחישות לתקפותו של תו התקן.

75. וכך קבע השופט בכר בהכרעת הדין לעניין זה:

"לאור האמור לעיל, לא הוכח כי בוצעו הניסויים הדרושים לצורך בחינת דיוק המדידה ואמינות המערכת. מדובר בהליך פגום ומוטב היה בנסיבות שפורטו לעיל שתו התקן לא היה מוענק למערכת מלכתחילה..."
[ההדגשה במקור – ד.ר.]

ועוד באשר לדיון בבט"פ –

76. בשלב מאוחר יותר, בדיון בבית-המשפט מיום 6.11.2017, טען עו"ד כתר ביחס לפרוטוקול הדיון בבט"פ, כי "לנו אין אות" וכי "לא ברור מי היו משתתפי הפגישה". זאת, כמצוין לעיל, למרות שהוא עצמו השתתף בדיון זה.

77. בפגישה בנציבות גרס עו"ד כתר, כי אכן במועד הדיון בבית-המשפט, פרוטוקול הדיון בבט"פ לא היה ברשותו וכי הוא לא הכיר את כלל המשתתפים בדיון.

78. דברים אלה טוב היה ולא נאמרו משנאמרו.

79. במאמר מוסגר אוסיף ואציין דברים שנאמרו בפגישה בנציבות על-ידי תובעת בתיק, לפיהם קודם לדיון שהתקיים בבית-המשפט ביום 6.11.2017, עו"ד פיליפסון אמרה לה ולתובעים האחרים בתיק, במישרין, באשר לפרוטוקול הדיון בבט"פ, **כי לא קיים מסמך כזה.**

80. לאמור, משמחפים על האמת בשקרים, אלה מתגלגלים גם למסדרונות הפנימיים.

81. הנה כי כן, עמדת התביעה, מפי עו"ד כתר, בבית-המשפט, משלימה התמונה שנצטיירה, לפיה התביעה ביקשה להסתיר מההגנה ומבית-המשפט את המידע הנכון, המלא והאמיתי ביחס לבדיקות שבוצעו למערכת אי3 ולתקפותו של תו התקן.

מעורבותה של עו"ד פיליפסון בניהול התיק –

82. כמפורט לעיל, עו"ד פיליפסון ציינה בהתייחסויותיה כי לא היא ניהלה את התיק; כי היא לא עודכנה באופן שוטף בנעשה בו; וכי ישנם גורמים מקצועיים שזה היה תפקידם.

83. עמדה זו של עו"ד פיליפסון מתנגשת חזיתית בדברים שנמסרו לי בצורה דווקנית וחד-משמעית על-ידי התובעים המעורבים בתיק.

84. כך למשל, עו"ד כתר גרס, כי הן לעניין אי-מסירת חומר חקירה מהותי להגנה והן לעניין מלאכת ההסתרה והצהרותיו השקריות בפני בית-המשפט, הוא פעל בהנחייתה של עו"ד פיליפסון.

85. מעל לכך, עמדה זו של עו"ד פיליפסון מתכרסמת ומתבקעת, לא מעט, נוכח המסמכים הבאים:

85.1 ביום 31.12.2016, לבקשת עו"ד פיליפסון, העביר עו"ד כתר לעו"ד פיליפסון את הטיעונים שבכוונתו לטעון בבית-המשפט בדיון הקבוע ליום 31.1.2017 (להלן: "טיוטת טיעונים").

85.2. בין השאר, ציין עו"ד כתר בטיוטת הטיועונים לעניין אי-הבאת ההולנדים, כי:

"העד אילן כרמית לא היה נוכח... על אף שהעיד כי היה נוכח. (גם לא היה נציג אחר ממת"י במדידות)... ההולנדים נשענו על בדיקות שנערכו ע"י PTB (2003), הבאת ההולנדים לא תקדם אותנו..." [ההדגשות במקור – ד.ר.].

85.3. לאמור, בטיוטה כתוב שחור על-גבי לבן כי מר כרמית העיד, למעשה, עדות שקר, שעה שהצהיר בבית-המשפט שהיה נוכח ובהמשך התחוויר שלא נכח. כך גם באשר לממצא שעלה במהלך השהות בהולנד, לפיו ההולנדים לא ביצעו ניסויים בעצמם, אלא נשענו על בדיקות משנת 2003.

85.4. ביום 11.1.2017 הגיבה עו"ד פיליפסון לטיוטת הטיועונים שהועברה אליה, העירה הערותיה וביקשה לתקן הטיוטה בהתאם.

85.5. טיוטת הטיועונים המתוקנת, לאחר הטמעת הערותיה של עו"ד פיליפסון, הוחזרה אליה על-ידי עו"ד כתר, באמצעות האימייל, ביום למחרת, 12.1.2017.

85.6. לציין, מטיוטת הטיועונים המתוקנת (לאחר הטמעת תיקוניה של עו"ד פיליפסון) עולה, כי הושמטה העובדה שמר כרמית לא היה נוכח על אף שהעיד שהיה נוכח, ובמקומה נכתב לעניין זה רק כי: "הבנו שהעדו של אילן בעייתית".

85.7. זאת ועוד, במקום שצוות התביעה יבהיר באופן מפורש לבית-המשפט ולהגנה כי ההולנדים לא ערכו מאות ניסויים, אלא נשענו על ניסויים שנערכו בשנת 2003, כפי שהתכוון עו"ד כתר לטעון בהתאם לטיוטת הטיועונים, נכתב בטיוטה המתוקנת אך, כי "הבאת ההולנדים עדיין מותירה את עדותו של אילן בתיק כבעייתית", ולא צוין, אף לא ברמז, מדוע זה כך.

85.8. באותו המייל ששלח עו"ד כתר לעו"ד פיליפסון ביום 12.1.2017, צורף אף מסמך שכותרתו "טיועונים בכתב מטעם המאשימה" בו נכתב, בין היתר:

"בתיק דנו, העיד נציג מכון התקנים, אילן כרמית. לאור עדותו, ומאחר ולא נתן מענה לשאלות שנשאל, המאשימה סברה כי יש מקום להעיד נציג המעבדה מהולנד. במסגרת הכנת העדים בהולנד, נמסרו לידי המאשימה מסמכים המתאייחסים לנספח י"א לחוות הדעת של אילן כרמית. מסמכים אלו הועברו לידי ההגנה. המאשימה סבורה כי אין בהבאת ההולנדים כדי לשפוך אור על עדותו של אילן כרמית... [ההדגשות אינן במקור – ד.ר.]

- 85.9. דברים אלה הועברו כאמור, לעיונה של עו"ד פיליפסון, בטרם נטענו בפני בית-המשפט.
- 85.10. לאמור, עו"ד פיליפסון מודעת היטב, בזמן אמת, לרשת החיפוי הנפרשת על-ידי נציגיה בבית-המשפט.
- 85.11. כמצוין לעיל, הטיעונים הני"ל נטענו בלשון זאת בדיון בבית-המשפט ביום 31.1.2017. בטיעונים אלה אין ולו קצה קצהו של רמז, לעדות השקר הבוטה של מר כרמית.
- 85.12. לא פחות חמור מכך – לפני עו"ד פיליפסון הוצגה הכוונה לומר בבית-המשפט, כי אין בהבאת ההולנדים כדי לשפוך אור על עדותו של אילן כרמית. הכל בכל, כאשר עו"ד פיליפסון, כמו גם עו"ד כתר, ידעו ידוע היטב כי ההולנדים לא הובאו מאחר שעדותם הייתה עלולה לחשוף שקריו הבוטים של מר כרמית ולמוטט מארג ראיות התביעה בתיק.
- 85.13. אם בכך לא סגי, הוצגו בפניי אימיילים שנשלחו מהתובעים בתיק לעו"ד פיליפסון, ובהם, עדכונים, התייעצויות, בקשה לקבלת הנחיות הימנה ובקשה לקבלת אישור לטיעונים שבכוונת התובעים לטעון או להגשת מסמך כלשהו לבית-המשפט (לדוגמה, אימיילים מהימים 10.11.2016, 6.12.2016, 31.12.2016, 12.1.2017, 26.2.2017, 23.4.2017, 17.6.2017, 17.8.2017, 24.10.2017, 30.7.2018).
- 85.14. כמו-כן, עדכונה השוטף של עו"ד פיליפסון בשיחות טלפוניות שקיימו עמה התובעים בתיק לאחר דיונים בבית-המשפט, וכן לאחר פגישת ההיוועצות

עם ג'אנס, כך על-פי התובעים בתיק שקיימנו פגישות עמם, כל אחד בנפרד.

86. רוצה לומר, מעורבותה של עו"ד פיליפסון בניהול התיק, בצורה צמודה וישירה הייתה ניכרת וברורה.

87. לא למותר לציין, כי במהלך הפגישה במשרדי הנציבות, ביקשה עו"ד פיליפסון לחזור במידת מה מדבריה, כאילו לא היא ניהלה את התיק, כאשר טענה כי היא ניהלה את התיק בהנחיית ניצב ידיד ופרקליטות המדינה.

88. ברם, טענה זו נדחתה מכל וכל על-ידי פרקליטות המדינה, תוך שהובהר שההיפך הוא הנכון – מעורבותו של עו"ד ג'אנס בתיק הייתה שולית והסתיימה עם הנחייתו לחלק מהתובעים בתיק להעביר את המידע החדש שנגלה בפני התביעה להגנה ולבית-המשפט. הנחייה, שכאמור לעיל, לא בוצעה.

89. כמו כן, מעורבותו של עו"ד למברגר בתיק החלה אך בשנת 2018, אז הורה אף הוא על מסירת החומרים המצויים בידי התביעה להגנה ולבית-המשפט ללא דיחוי.

90. יתרה מכך, התובעים המעורבים בתיק, כל אחד בנפרד, במועד שונה, הדגיש את שליטתה של עו"ד פיליפסון בניהול התיק. לדבריהם, עו"ד פיליפסון ירדה בהנחיותיה לפרטי הפרטים, כשמוחזר ללא עוררין, שהיא המושלת בכפה בתיק זה.

91. לא זאת אף זאת, התובעים, כולם כאחד, ביטאו בפגישות שנערכו בנציבות באומר ובשפת גוף, מוראתה של זו עליהם. הם לא הסתירו חששם, כי עו"ד פיליפסון תפרע מהם באם ייוודע לה, כי שיתפו פעולה בבירור התלונה בנציבות.

92. חמור מכך, צוין בפניי מעשה מכוון של עו"ד פיליפסון, שהיה בו כדי להפריע למהלך בירור התלונה.

כללה של החלטה –

93. תלונתך נמצאה מוצדקת.

94. בירור תלונתך גילה התנהלות חמורה ובלתי קבילה של התביעה בהסתרה מכוונת של חומר חקירה מהותי מההגנה.

95. הסתרת חומר חקירה הינה אך מקלעת אחת ברשת השקר והחיפוי שנפרשה על-ידי התביעה בבית-המשפט.

96. נראה כי נכון לשוב ולחזור על מושכל ראשון, לפיו עורך-דין הינו בבחינת "נאמן בית המשפט" ושליחו של החוק ומשרתו. משכך, תפקידו העיקרי של עורך-הדין הוא לסייע לבית-המשפט לעשות משפט.

97. בית-המשפט מסתמך על יושרו של עורך-הדין המופיע בפניו. בית-המשפט רוחש אמון למעמד עורך-הדין שחובתו, כאמור, היא לסייע לו במלאכת חשיפת האמת ועשיית משפט צדק.

98. דברים אלה מקבלים משנה תוקף כשמדובר במייצגי המדינה בערכאות. אל לו לעורך-הדין בכלל, ומקל וחומר – למייצג המדינה בערכאות, להטעות את בית-המשפט לפניו הוא מופיע.

99. מכלל התמונה העובדתית שנצטיירה בבירור תלונתך עולה, כי בית-המשפט הוטעה במכוון על-ידי מייצגי המדינה בערכאות. תובע משטרתי בדרגת רפ"ק בצוותא חדא עם קצינה בכירה בדרגת ניצב משנה במשטרה, הנושאת עמה בתפקידה הרם אחריות מקצועית לעשרות רבות של תובעים, הסתירו, לכאורה, בכוונת מכוון מבית-המשפט עובדות מהותיות שהיה בכוחן לקעקע מארג ראיות התביעה.

סיומה של החלטה –

100. משאמרתי כל שאמרתי אין לי אלא להעביר החלטתי זו על ממצאיה, בהתאם להוראות סעיף 16(א)(3) לחוק נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות, התשע"ו-2016 (להלן: "חוק הנציבות"), לטיפול היועץ המשפטי לממשלה, נוכח החשש הממשי לביצוע עבירה פלילית על-ידי מייצגי המדינה בערכאות.

101. כמו-כן, מצאתי להמליץ בפני מ"מ מפכ"ל משטרת ישראל, בהתאם לסמכותי מכוח הוראות סעיף 19(א) לחוק הנציבות, להעביר את עו"ד פיליפסון מתפקידה.

בכבוד רב,
דוד רוזן, נציב

נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות, משרד המשפטים
ת.ד. 29216 מיקוד 6129102 תל אביב טלפון: 5112777-03 פקס: 02-6467928
דואר אלקטרוני: Nabtank@justice.gov.il